

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 07.09.2023 r.

Poz. 4136

Uchwała Nr 126/w111/D/23

**Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku
z dnia 31 sierpnia 2023 r.**

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 1325), art. 41 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 1 i 4 oraz art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity: Dz.U. z 2022 r. poz. 2094 z późn. zm.), art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz.U. z 2022 r. poz. 840 z późn. zm.), art. 34 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 r. poz. 1270 z późn. zm.) oraz § 115 w zw. z § 143 i § 120 w zw. z § 141 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 283) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr 708/LVI/23 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 31 lipca 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, położonych na obszarze województwa pomorskiego

orzeka nieważność badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 4 sierpnia 2023 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr 708/LVI/23 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 31 lipca 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, położonych na obszarze województwa pomorskiego, zaś w dniu 31 sierpnia 2023 r. była przedmiotem badania Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego naruszenia prawa.

W wyniku analizy badanej uchwały Kolegium tut. Izby stwierdziło, że w treści § 4 uchwały zawarto następujące postanowienia :

"1. Wysokość środków przeznaczonych na dotacje określa co roku uchwała w sprawie uchwalenia budżetu Województwa Pomorskiego.

2. Dotacja z budżetu Województwa Pomorskiego może być udzielona w wysokości do 50 % nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. *W przypadku, gdy zabytek, o którym mowa w § 1 ust. 2, posiada wyjątkową wartość historyczną, artystyczną lub naukową albo wymaga przeprowadzenia złożonych pod względem technologicznym prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych, dotacja może być udzielona w wysokości do 100 % nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.*

4. *W szczególnych przypadkach, jeżeli zabytek o którym mowa w § 1 ust. 2, wymaga niezwłocznego podjęcia prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych, dotacja może być również udzielona do wysokości 100 % nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.*

5. *Przyznanie dofinansowania do 100 % nakładów koniecznych wiąże się z przedstawieniem przez Wnioskodawcę dokumentu potwierdzającego przesłanki wymienione w ust. 3 i 4 sporządzonego przez właściwy organ.*

6. *Łączna kwota dotacji udzielonych ze środków publicznych na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku, o którym mowa w § 1 ust. 2, nie może przekraczać 100 % nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.*

7. *Maksymalna kwota oczekiwanej przez Wnioskodawcę dotacji z budżetu Województwa Pomorskiego nie może być większa niż 300 000 złotych. Samorząd Województwa Pomorskiego może przyznać dotację wyższą niż 300 000 złotych w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4 oraz w § 5 ust. 3."*

Zdaniem Kolegium tut. Izby ustalenie w uchwale jedynie maksymalnych granic wysokości dotacji poprzez określenie, że wysokość dotacji może zostać udzielona np.: "w wysokości do 50%" czy "w wysokości do 100%" nakładów koniecznych, bądź określenie, że maksymalna kwota oczekiwanej dotacji "nie może być większa niż 300 000 złotych" oraz określenie w uchwale, że można przyznać dotację "wyższą niż 300 000 złotych", nie stanowi jednoznacznego określenia zasad udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach, o których mowa w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zgodnie z przywołanym przepisem dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale. W ocenie tut. Kolegium jednoznaczne określenie wysokości dotacji stanowi element uchwały w sprawie zasad udzielania dotacji.

Określenie wysokości dotacji w sposób ustalony w badanej uchwale jest nieprecyzyjne, gdyż wskazuje jedynie, we wskazanych powyżej przypadkach, górną granicę wielkości dotacji, pozostawiając swobodę ustalenia kwoty udzielanej dotacji od tej granicy w dół, bądź w jednym przypadku w górę (§ 4 ust. 7 zdanie drugie treści uchwały), umożliwiając tym samym swobodę ustalenia kwoty udzielanej dotacji od tej granicy wzwyż. Powoduje to, że ubiegający się o dotację beneficjent nie będzie miał wiedzy, jakiej kwoty dotacji z budżetu gminy może oczekiwać. Brak ustalenia w uchwale, jaka część poniesionych kosztów zadania zostanie sfinansowana z dotacji, pozostawia dowolność organowi wykonawczemu w zakresie określenia wysokości dofinansowania przy rozpatrywaniu wniosków poszczególnych podmiotów.

Zdaniem Kolegium tut. Izby na podstawie przepisu art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Sejmik Województwa Pomorskiego powinien jednoznacznie określić wysokość dofinansowania, ponieważ to organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, na podstawie upoważnień ustawowych. Rozpatrywana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, który zawiera przepisy skierowane do nieokreślonego kręgu podmiotów. Regulacje w niej zawarte muszą być

sformułowane w sposób jasny i precyzyjny tak, aby ich stosowanie nie skutkowało dyskryminacją niektórych uprawnionych osób.

Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 maja 2021 r., wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt I GSK 169/21, w którym jednoznacznie stwierdzono, że Rada Miejska *"już na etapie podejmowania uchwały w sprawie zasad udzielenia dotacji powinna była określić procentowy udział środków pochodzących z dotacji po to, aby potencjalny beneficjent dotacji wiedział, jakiej dotacji może się spodziewać, jeżeli jego wniosek o jej przyznanie zostanie rozpatrzony pozytywnie. Rokrocznie w budżecie gminy w planie wydatków powinna zostać również zaplanowana pula środków przeznaczanych na ten cel. Następnie Rada, w indywidualnej uchwale o przyznaniu dotacji wyłoniłemu beneficjentowi, z uwzględnieniem zapisów zawartych w uchwale podjętej w oparciu art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie oraz w uchwale budżetowej, winna jest określić konkretną kwotę dofinansowania. Innymi słowy, Rada Miejska, nie tyle zobowiązana była do określenia konkretnej kwoty dotacji, co winno nastąpić w uchwale indywidualnej o przyznaniu dotacji konkretnemu podmiotowi, lecz powinna była już na etapie uchwalania zasad udzielenia dotacji, w taki sposób określić jej wysokość, aby potencjalny beneficjent miał możliwość obliczenia dofinansowania do planowanej inwestycji. Bowiem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, określając kryteria, na podstawie których dokonuje wyboru dofinansowania, powinien również określić wysokość dotacji, o jaką może ubiegać się potencjalny beneficjent."*

Kolegium tut. Izby podkreśla, że istotne naruszenie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, z wyżej wskazanych przyczyn, stanowi samoistną przesłankę do orzeczenia nieważności badanej uchwały w całości, niezależnie od innych stwierdzonych naruszeń prawa.

Analizując badaną uchwałę Kolegium stwierdziło także następujące nieprawidłowości:

Po pierwsze, w § 5 ust. 4 i 5 treści badanej uchwały Sejmik Województwa Pomorskiego postanowił, że:

"4. Wnioski o przyznanie dotacji opiniuje Komisja powołana przez Zarząd Województwa Pomorskiego w formie uchwały. Komisja liczy nie mniej niż pięciu członków.

5. W skład Komisji opiniującej wnioski wchodzi w szczególności osoby wykwalifikowane w dziedzinie: konserwacji zabytków, architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury."

Natomiast w § 5 ust. 6, ust. 11, ust. 12, ust. 13 i ust. 14 treści badanej uchwały Sejmik Województwa Pomorskiego postanowił, że:

"6. Do zadań Komisji należy opiniowanie wniosków o przyznanie dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków pod względem formalnym i merytorycznym.

11. Komisja pracuje na posiedzeniach, które zwołuje Przewodniczący.

12. Przewodniczący przedkłada Zarządowi Województwa Pomorskiego protokół z prac Komisji wraz z załącznikami: wykazem Wnioskodawców oraz zadań rekomendowanych do udzielenia dotacji wraz z propozycją wysokości kwot dotacji, wykazem wniosków odrzuconych ze względów formalnych i nierozpatrzonych oraz wykazem wniosków bez rekomendacji do dofinansowania.

13. Komisja podejmuje decyzje w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów.

14. Protokoły z posiedzeń Komisji podpisuje Przewodniczący."

Zdaniem organu nadzoru powyższe postanowienie wykraczają poza zakres upoważnienia ustawowego przyznanego organowi stanowiącemu, wynikającego z regulacji prawnych art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którym w trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty

budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale. Dodatkowo, stosownie do postanowień art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności wykonywanie uchwał sejmiku województwa. Zatem to Zarząd Województwa Pomorskiego, powołując komisję konkursową, ustala jej skład, tryb prac oraz przypisuje jej określone zadania wynikające z przepisów prawa i przedmiotowej uchwały. Tym samym przyjąć należy, że Sejmik Województwa Pomorskiego, określając skład komisji konkursowej oraz określając jej zadania, tryb i sposób prac, wkroczył w kompetencję organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego.

Zatem, w ocenie Kolegium tut. Izby, określenie składu komisji, a także określanie jej zadań oraz trybu i sposobu pracy należy do sfery kompetencji organu wykonawczego i nie powinno być kształtowane przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego.

W toku badania przedmiotowej uchwały, Kolegium tut. Izby stwierdziło, że w § 6 ust. 1 i ust. 2 treści uchwały Sejmik Województwa Pomorskiego zawarł następujące zapisy:

"1. Zarząd Województwa Pomorskiego przedkłada Sejmikowi Województwa Pomorskiego projekt uchwały o udzieleniu poszczególnym podmiotom dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, położonych na obszarze województwa pomorskiego.

2. Sejmik Województwa Pomorskiego udziela dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków w drodze uchwały. W uchwale określa się pełną nazwę Wnioskodawcy otrzymującego dotację, lokalizację obiektu (miejscowość, gmina, powiat), nazwę zadania, na wykonanie którego przyznano dotację oraz kwotę przyznanej dotacji."

W kontekście powyższych postanowień Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku jednoznacznie stwierdza, że wykraczają one również poza prawne kompetencje Sejmiku Województwa Pomorskiego określone w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ww. ustawy zasady udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującego się w gminnej ewidencji zabytków określa odpowiednio rada gminy albo rada powiatu lub sejmik województwa w drodze uchwały.

Przepis art. 81 ust. 1 powyższej ustawy upoważnia zatem organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego do określenia zasad udzielania dotacji, co jednak nie może być rozumiane jako możliwość regulowania w tego rodzaju akcie prawa miejscowego obowiązku przedkładania Sejmikowi Województwa Pomorskiego projektów uchwał o udzielenie poszczególnym podmiotom dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach przez Zarząd Województwa Pomorskiego, a także jako możliwość regulowania kwestii związanych z określeniem elementów, jakie powinna posiadać uchwała w zakresie udzielenia poszczególnym podmiotom dotacji w powyższym zakresie przedmiotowym.

Zdaniem Kolegium tut. Izby, to zarząd województwa, niezależnie od woli organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, ma obowiązek przedłożyć projekt uchwały o udzieleniu poszczególnym podmiotom dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, w związku z tym, że jak wynika z regulacji prawnych, to organ wykonawczy wykonuje uchwały organu stanowiącego. Jeżeli natomiast chodzi o formalne elementy uchwały, to zgodnie z § 141 w zw. z § 120 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" uchwała powinna zawierać tytuł aktu, tj. oznaczenie rodzaju aktu, nazwę organu wydającego ten akt, datę oraz określenie

przedmiotu. Przywołane wyżej rozporządzenie wprost wskazuje, że w odniesieniu do działalności jednostek samorządu terytorialnego, w przypadku aktów o charakterze wewnętrznym, do tworzenia tych aktów powinny znaleźć zastosowanie zasady określone w niniejszym rozporządzeniu, a nie regulacje wynikające z zakresu uchwały dotyczącej określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach.

Ustalenie zatem w badanej uchwale powyższych zapisów stanowi naruszenie prawa, gdyż wykracza poza granice kompetencji uchwałodawczych Sejmiku określonych w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ww. przepisów ustanowionych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów w sprawie "Zasad techniki prawodawczej".

Dodatkowo Kolegium tut. Izby stwierdziło, że w § 6 ust. 6 treści uchwały Sejmik Województwa Pomorskiego postanowił, że:

"6. Informację o udzieleniu dotacji podaje się do publicznej wiadomości, na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego."

Zdaniem Kolegium należy stwierdzić, że powyżej zacytowane postanowienia Sejmiku naruszają w sposób istotny upoważnienie wynikające z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami do uregulowania w przedmiotowej uchwale jedynie zasad udzielenia dotacji, a nie stanowienia dodatkowych regulacji niezwiązanych z zasadami udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków.

W tym miejscu Kolegium tut. Izby wskazuje jednocześnie, że zasada jawności gospodarowania środkami publicznymi została ściśle określona w art. 34 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o finansach publicznych i dlatego nie ma konieczności odrębnego jej uregulowania, czy powielania w aktach prawa miejscowego. Tego typu unormowania zawarte w prawie miejscowym są niedopuszczalne, jako sprzeczne z intencją ustawodawcy uzewnętrznioną w treści delegacji ustawowej, w której przenosi on prawo do wykonywania tylko wyraźnie określonej części swoich kompetencji na inny organ, a nie zezwala na powtórne lub odmienne uregulowanie kwestii należących do jego imperium. W powyższej kwestii orzecznictwo sądów administracyjnych jednomyślnie prezentuje stanowisko, że za niedopuszczalne należy uznać powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 stycznia 2003 r. sygn. akt II Sa/Ka 1831/02 i z dnia 19 sierpnia 2002 r. sygn. akt II Sa/Ka 508/02 oraz z dnia 14 października 1999 r. sygn. akt II Sa/Wr 1179/98).

Niezależnie od powyższego, Kolegium uznało za naruszające obowiązujące przepisy prawa wynikające z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami także postanowienia zawarte w treści § 7 badanej uchwały o brzmieniu:

"Departament Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego prowadzi dokumentację udzielonych dotacji oraz czynności administracyjno-biurowe związane z przyznaniem dotacji."

W pierwszej kolejności organ nadzoru wskazuje, że powyższe postanowienia wykraczają poza prawne kompetencje Sejmiku określone w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Przepis art. 81 ust. 1 ww. ustawy upoważnia organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego do określenia zasad udzielania dotacji, co jednak nie może być także rozumiane jako możliwość nakładania, w akcie prawa miejscowego, dodatkowych obowiązków Departamentowi Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, które nie mają związku z zasadami udzielania przedmiotowych dotacji. Tym samym wskazane regulacje prawne nie upoważniają organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do zawierania w treści

tego rodzaju uchwał dodatkowych postanowień, które nie są związane z zasadami udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach.

Podsumowując, Kolegium tut. Izby podkreśla, że w tego rodzaju uchwałach powinny się znaleźć regulacje związane z wysokością dotacji, procedurą składania wniosku o udzielenie dotacji, w tym jego elementami, terminu składania, a następnie jego rozpatrywaniem i ostatecznym załatwieniem. Unormowane w § 5, § 6 i § 7 uchwały obowiązki i zadania oraz określony skład osobowy Komisji, obowiązek w zakresie przedkładania Sejmikowi Województwa Pomorskiego projektów uchwał o udzielenie poszczególnym podmiotom dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach przez Zarząd Województwa Pomorskiego, a także regulowanie kwestii związanych z określeniem elementów, jakie powinna posiadać uchwała w zakresie udzielenia poszczególnym podmiotom dotacji w powyższym zakresie przedmiotowym oraz kwestii prowadzenia dokumentacji udzielonych dotacji przez Departament Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, nie znajdują uzasadnienia w ramach kompetencji uchwałodawczych organu stanowiącego. Uzasadnienia nie znajdują także postanowienia związane z podawaniem do publicznej wiadomości informacji o udzieleniu dotacji.

W tym miejscu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku raz jeszcze zaznacza, że przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego w rozumieniu art. 89 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, gdyż adresowana jest do bliżej nieokreślonego kręgu podmiotów oraz ma charakter generalny i abstrakcyjny. Oznacza to, że regulacje w niej zawarte powinny w sposób pełny i kompleksowy wyczerpywać delegację nałożoną przez ustawodawcę.

Kolegium tut. Izby wskazuje także, że zgodnie z art. 94 zd. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Ponadto stosownie do przepisu § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym).

Realizując kompetencję prawodawczą organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym. Zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie tego upoważnienia polega natomiast na pełnym zrealizowaniu tego upoważnienia, bez możliwości wybiórczego, dowolnego czy też częściowego stosowania przepisu. W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą „dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa” (por. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt II GSK 427/07, opubl. w CBOSA).

Dodatkowo Kolegium wskazuje, że w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2019 r. (sygn. akt I SA/Gd 1045/18) podkreślono, że: "Jeżeli prawo miałyby zostać w widoczny sposób zdeformowane, przez utrzymanie w mocy aktu prawa miejscowego niezgodnego z prawem, to wówczas należałoby uznać, że dochodzi do istotnego naruszenia prawa.". Z orzecznictwa sądowego wynika bowiem, że nieważność powoduje jedynie istotne naruszenie prawa, przy czym może zostać ona stwierdzona tylko wobec uchybień, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym.

W podsumowaniu Kolegium Izby podkreśla, że realizując swoje kompetencje prawodawcze organ publiczny musi ściśle uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w którym stwierdza się, że "*przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych*

w drodze wykładni celowościowej (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25 maja 1998 r., sygn. U 19/97, OTK ZU nr 4/1998 r., poz. 48, s. 262). Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia." (wyrok NSA z 8 maja 2013 r. sygn. akt II GSK 299/12).

Mając na uwadze wszystkie powyżej wskazane okoliczności, z powodu istotnego naruszenia przytoczonych w uzasadnieniu niniejszej uchwały przepisów prawa, konieczne okazało się orzeczenie nieważności badanej uchwały w całości, dlatego też Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Postępowanie sądowe jest wolne od opłat sądowych.

Przewodnicząca Kolegium

Luiza Budner - Iwanicka

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej

w Gdańsku